

Bob Reynolds Quintet, obre el 16è Jazz Festival Granollers

Granollers. En el decurs d'aquesta setmana i fins a dimecres que ve, cal destacar en aquest inici del Jazz Festival, l'organització de les dues primeres propostes de les 14 de les quals consta la programació i són les actuacions dels membres de Bob Reynolds Quintet avui divendres a la nit i de Núria Tomàs i Martí Ventura dimecres vinent.

Llibert Fortuny.

Núria Tomàs.

Ens il·lusiona poder presentar a Granollers i a la seva comarca, un gran ventall de músics i estils, que de ben segur ompliran totes les expectatives dels bons aficionats al jazz, i pode dir ben aviat que Granollers torna a ser una de les capitals catalanes dels Jazz". Aquests són els propòsits que mouen els organitzadors del Casino de Granollers Club de Ritme de la mà d'en **Lluís Sitjes**, a l'hora de presentar el 16è Jazz Festival Granollers, una iniciativa que permet comptar fins al 9 de juny amb uns concerts de nivell i que els aficionats al bon jazz saben valorar positivament, tenint com a escenaris diferents indrets de la ciutat.

La primera de les sessions presentarà el jazz de Bob Reynolds Quintet, una formació integrada per **Bob Reynolds, David Soler, David Cook, Ben Rubin** i **Jordan Pearlson**. La proposta gira especialment al voltant de la gran capacitat de Bob Reynolds, saxofonista de 28 anys, que és considerat un mestre en la improvisació dialogada i sofisticada i també un compositor líric amb un do natural per a les melodies amb força. Nascut a Morristown, New Jersey, viu actualment a Nova York, on ha tocat en diverses ocasions. Ha rebut en tres ocasions el Premi de composició de jazz jove de l'ASCAP. Igualment, cal destacar que compon, grava, ensenya i darrerament ha escrit bandes

sonores per a curtsmetratges.

D'ell s'ha dit: "El seu so és ric i la seva execució neta i gens recarregada. Penso que les seves composicions són precioses i excel·lents plataformes per a la improvisació" diu **Michael Breecker**. El primer dels concerts del Jazz Festival tindrà lloc avui a les 11 del vespre al Casino de Granollers.

EL DIMECRES, NÚRIA TOMÀS I MARTÍ VENTURA

El segon dels concerts té data 24 de maig amb l'escenari del restaurant La Gamba a les 10 de la nit, presentant l'actuació de **Núria Tomàs** i **Martí Ventura** que és tant com dir la subtil veu de la Núria juntament amb la capacitat en l'acompanyament d'en Martí al piano. La Núria és considerada una cantant-músic i el 1998 va obtenir el premi a la millor cantant atorgat per l'Associació de Músics de Jazz i Música Moderna. Acaba de gravar el seu primer disc: Gershwin for Ever. Per la seva part, el pianista **Martí Ventura** és un músic granollerí ben conegut per la gran quantitat de treballs que desenvolupa, destacant entre d'altres la tasca de la Big Band. **RdV**

ELS AMICS DE L'ÒPERA DE SABADELL, PRESENTEN DISSABTE AL TEATRE AUDITORI DE GRANOLLERS, LA FLAUTA MÀGICA DE W.A. MOZART AMB PRESENTACIÓ A CÀRREC DE LA SOPRANO ANNA FEU. Després de la grata experiència de fa uns dies que representà el concert *Mozart: Gran Partita*, que dirigí el granollerí **Carles Riera** amb músics de l'Orquestra de Cambra de Granollers, li arriba el torn a *La Flauta Màgica* de **W. A. Mozart** amb els Amics de l'Òpera de Sabadell, sota la direcció musical de **Daniel Martínez** i la participació de **Sung-Eun Kim, Carles Cosias, Toni Marsol, Rocío Martínez, Juan Manuel Muruga, Júlia Farrés,**

Mozart pels Amics de l'Òpera.

Beatriz Jiménez... Es tracta d'una òpera en quatre actes que serà presentada per la soprano **Anna Feu**.

La Flauta Màgica és la darrera de les òperes que va estrenar Mozart a Viena: era el 30 de setembre de 1791 i només li quedaven uns dos mesos de vida. Ell mateix va dirigir les primeres representacions i en algunes fins i tot es permetia fer les petites bromes als intèrprets. Mozart va estar molt content del resultat de les representacions: fins i tot hi va convidar la sogra, la senyora Weber, i també al seu rival i col·lega **Antonio Salieri**, que va manifestar que li havia agradat molt tot el que havia sentit. La cita amb aquesta popular òpera, demà

dissabte a les 7 de la tarda al Teatre Auditori de Granollers. **RdV**

COLUMNA DE TEATRE

El Coronel Ocell, missatge crític d'una circumstància

Una llàstima que l'auditori del Centre Cultural de la Caixa de Granollers no presentés un ple total en l'espectacle del grup Quatre per Quatre. El teatre, directament i indirecta, ha estat sempre un crític i un configurador social. Sovint una circumstància assoleix la categoria de tot i la seva filosofia individual embolcalla tota l'estructura social. El Coronel Ocell n'és un exemple. Els trets de la caricatura i del còmic amb un objectiu clarament irònic són el fil conductor que relaciona i recalca el motiu que els provoca. La lectura que en vaig fer d'El coronel ocell em va portar a pensar en una societat en que, circumstàncies malaltisses, arrossegueu sovint a la societat sana quan els dirigents responsables pateixen alguna malaltia.

Hristo Boytchev, retrata situacions socials a través de personatges dominats per idees de poder, sexuals, informatives, econòmiques i marginals. La història està sargida de circumstàncies que defineixen els valors i la filosofia. La circumstància d'un monastir reconvertit en centre psiquiàtric orienta amb prou claredat senyals de forta incidència en les col·lectivitats i de com el poder del signe que sia, acaba dominant. El doctor, que en principi era el recuperador dels malalts per a la societat, acaba integrat en la societat pels seus mals, induït per una circumstància que canvia la imatge dels habitants del centre. La història com una follia social esdevé en l'obra de **Hristo Boytchev** una metàfora o una al·legoria entenedora que una actriu i sis actors desenvoluparen amb aquella naturalitat que la ironia i la caricatura demanen. El paper de l'actriu era d'una gran subtileza que injectava suament la incidència social de les relacions sexuals com a àrbitres d'un partit que quan millor actuen passen desapercebuts.

Els sis actors, acomplexats per follies diferents i significatives, retrataven sectors de la societat que el psiquiatre volia normalitzar però es mostraven dominadors. Una denúncia dels poders dominadors de la societat d'acord amb els moments històrics. I en aquesta denúncia hi juga un paper trascendent l'error. No debades la història de la humanitat és la història dels seus errors. El Coronel Ocell ensenya a aprendre dels errors. L'escena final dels actors barrejant-se entre el públic, segellava tota la filosofia de l'obra. Els aplaudiments del públic assistent ho corroboraven.

JOAN SALA VILA